

slås udvidet til at omfatte, er hensynet til efterforskning af anden verserende sag om alvorlig kriminalitet og hensynet til beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder, hvilket bl.a. kan være tekniske oplysninger om politiets aflytningsudstyr.

Når jeg har fundet det nødvendigt at udvide mulighederne for at kunne undtage oplysninger fra forsvarerens aktindsigt til også at omfatte disse hensyn, er det fordi, det kan være ødelæggende for efterforskningen af en anden sag om alvorlig kriminalitet, eksempelvis narkokriminalitet, hvis denne efterforskning bliver kendt i de kriminelle kredse. Som eksempel kan jeg nævne, at hvis politiet i X-købing i forbindelse med efterforskning af en større narkosag via en telefonaflytning kommer i besiddelse af oplysninger om et røveri begået i Y-købing, kan videregivelse af disse oplysninger til politiet i Y-købing medføre, at den sigtede og dennes forsvarer (og sigtede) i dag vil have ret til at få oplyst om den telefonaflytning, der bragte politiet på sporet af den sigtede.

Ofte vil der blot være tale om, at den anden efterforskning som en »sidegevinst« har resulteret i oplysninger, der har berøring med den foreliggende sag.

Politiet står i dag med et urimeligt dilemma: Skal de videregive oplysningerne til den relevante kreds og dermed risikere at tabe en stor og længerevarende efterforskning på gulvet, eller skal de undlade at videregive oplysningerne og dermed acceptere, at anden alvorlig kriminalitet måske ikke bliver opklaret.

Med den foreslåede udvidelse af de hensyn, der kan begrunde en undtagelse fra forsvarerens adgang til aktindsigt, vil politiet kunne anmode retten om tilladelse til at holde de oplysninger, som konkret er modtaget fra en anden politikreds, ude af sagen.

9. For det andet foreslås det, at det efter den nye bestemmelse i § 745 b skal være muligt at undtage konkrete oplysninger uden tidsbegrænsning. Det vil altså også blive muligt at undtage oplysninger under domsforhandlingen og efter sagens afslutning.

Baggrunden for dette forslag er, at de hensyn, som har begrundet en konkret undtagelse fra adgangen til aktindsigt, ofte vil være til stede også efter domsforhandlingens begyndelse eller efter, at tiltalte har afgivet forklaring.

Hensynet til tredjemand vil f.eks. sjældent være mindre, blot fordi sagen er færdigefterforsket. Hvorfor skulle faren for tredjemands liv være blevet mindre, alene fordi sagen nu skal behandles i domstolssystemet?

Jeg er klar over, at det virker vidtgående at foreslå, at det skal være muligt at holde oplysninger hemmelige for forsvaret uden tidsbegrænsning. Men jeg mener, at det er helt afgørende, at vi gør dette muligt i de formentlig ganske få sager, hvor det er påkrævet.

Det har i høringssvarene og i den offentlige debat om lovforslaget været anført, at det ikke i lovforslaget er begrundet, hvorfor reglerne om tavshedsplæg ikke er tilstrækkelige. Hvorfor kan oplysningerne ikke bare udleveres til forsvareren med besked om, at forsvareren ikke må videregive dem til sin klient?

Det er der flere grunde til – grunde, der er redegjort for i lovforslaget.

Efter de gældende regler om tavshedsplæg bortfalder et plæg senest på det tidspunkt, hvor tiltalte afgiver forklaring under domsforhandlingen. Det er der gode grunde til, for en forsvarer må jo have adgang til at drøfte de oplysninger, han får, med sin klient, inden sagen afgøres ved dom. Som jeg lige har redegjort for, vil der imidlertid ofte være behov for at kunne holde oplysningerne hemmelige for tiltalte i længere tid.

Herudover har politiet over for Justitsministeriet påpeget, at de meddelere, som det er så altopgørende, at politiet fortsat modtager informationer fra, i praksis frygter, at den sigtede eller tiltalte får adgang til informationer, hvoraf meddelerens identitet kan udledes, selvom forsvareren er meddelt et tavshedsplæg. Ifølge politiet beroliger det ikke meddelerne, at de bliver oplyst om, at hvis forsvareren overtræder pålægget, kan forsvareren blive mødt med visse sanktioner.

Det skal dog slås fast, at der ikke kan træffes afgørelse om at undtage materiale fra forsvarerens aktindsigt, hvis et tavshedsplæg skønnes at være tilstrækkeligt i den konkrete situation.

Jeg finder det desuden magtpåliggende at få slået fast, at de foreslåede ændringer vedrørende undtagelse af materiale fra forsvarerens aktindsigt ikke skyldes, at vi ikke har tillid til forsvarerstanden. Jeg er ked af, at lovforslaget er blevet opfattet sådan i den offentlige debat. Lovforsla-